

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-570/15

X
proti
Staatssecretaris van Financiën

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uplatňovanie systémov sociálneho zabezpečenia – Migrujúci pracovníci – Určenie príslušnej právnej úpravy – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 14 ods. 2 písm. b) bod i) – Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov – Osoba zamestnaná v jednom členskom štáte a vykonávajúca časť svojich činností v členskom štáte svojho bydliska“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. septembra 2017

Sociálne zabezpečenie — Príslušná právna úprava — Článok 14 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1408/71 — Osoba, ktorá je obvykle zamestnaná vo viacerých členských štátoch — Pojem — Osoba zamestnaná v jednom členskom štáte, ktorá má bydlisko v inom členskom štáte, na území ktorého vykonávala v uplynulom roku časť tejto závislej práce v rozsahu 6,5 % jej pracovných hodín — Vylúčenie

[Nariadenie Rady č. 1408/71, článok 14 ods. 2 písm. b) bod i)]

Článok 14 ods. 2 písm. b) bod i) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 zo 17. júna 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že taká osoba, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá vykonáva závislú prácu pre zamestnávateľa usadeného na území jedného členského štátu a ktorá má bydlisko v inom členskom štáte, na území ktorého vykonávala v uplynulom roku časť tejto závislej práce v rozsahu 6,5 % jej pracovných hodín bez toho, aby sa na tom predtým so svojím zamestnávateľom dohodla, sa nesmie považovať za obvykle zamestnanú na území dvoch členských štátov v zmysle tohto ustanovenia.

Z tohto ustanovenia, ktoré predstavuje odchýlku zo všeobecného pravidla väzby na členský štát zamestnania, vyplýva, že jeho uplatnenie je podmienené tým, aby dotknutá osoba bola obvykle zamestnaná na území dvoch alebo viacerých členských štátov.

Takáto požiadavka pritom predpokladá, aby dotknutá osoba obvykle vykonávala významné činnosti na území dvoch alebo viacerých členských štátov (pozri analogicky rozsudok z 30. marca 2000, Banks a i., C-178/97, EU:C:2000:169, bod 25).

V tejto súvislosti okolnosť, že dotknutá osoba vykonáva činnosti na území určitého členského štátu len príležitostne, nemožno zohľadniť na účely uplatnenia článku 14 ods. 2 písm. b) bodu i) nariadenia č. 1408/71.

Na účely posúdenia toho, či sa má určitá osoba považovať za obvykle zamestnanú na území dvoch alebo viacerých členských štátov alebo naopak, či ide o činnosti, ktoré sú len príležitostne rozdelené medzi územia viacerých členských štátov, treba prihliadnuť najmä na dĺžku obdobia, počas ktorého bola práca vykonávaná, na povahu pracovnej činnosti, ako je definovaná v zmluvných dokumentoch, ako aj prípadne na to, či ide o skutočne vykonávané činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. júla 1973, Hakenberg, 13/73, EU:C:1973:92, bod 20, ako aj zo 4. októbra 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe, C-115/11, EU:C:2012:606, bod 44).

(pozri body 18 – 21, 29 a výrok)